

השלמת תרגום חלקה השני של האיליאדה לעברית

אנו שמחים לבשר על השלמת המפעל המונומנטלי של התרגום הכפול (עברי-לאדינו) של יצירתו האלמותית של הומרוס: האודיסאה והאיליאדה. כתום עשור שנים של עבודה מפרכת, יצא עתה לאור הכרך הרביעי והאחרון (האיליאדה חלק שני) של מפעל אדירים זה המונה 28,000 חרוזים בלאדינו, שקולים בהקסמטר ההומרי, מעשה ידיו של משה העליון, שהשנה מלאו לו תשעים וארבע שנים, וכנגדם 28,000 חרוזים עבריים שקולים גם הם בהקסמטר ההומרי, מעשה ידיו של החתום מטה. סה"כ 56,000 חרוזים!

זהו המפעל הגדול ביותר בהיקפו ביצירה הלא-תורנית בלאדינו. אך ערכו וחשיבותו טמונים לא רק בהיקף העצום שלו אלא גם באיכותו הייחודית. משה העליון מוכיח בעבודת התרגום העצומה שלו (כמו גם ביצירתו המקורית), כי הלאדינו אינה רק לשון עממית הנודעת בפולקלור המרהיב שלה, כי אם גם לשון ספרותית עשירה שאוצר המלים וצרופי הלשון שבה מכשירים אותה להיות כלי קיבול שניתן להריק לתוכו יצירה נשגבה ומורכבת כמו יצירתו של הומרוס

הכרך השני של האיליאדה שהופיע זה עתה, בהוצאה מצומצמת של 200 עותקים, מוקדש, כמו הכרך הראשון, בכבוד ויקר ל"מר לאדינו", משה שאול, אשר עבר גם הוא את העשור התשיעי לחייו.

בהמשך אנו מביאים את תרגום התיאור של הקרב שבו מדביר אכילס והורג את הקטור.

הקוראים מוזמנים ליצור קשר עם מכון מעלה אדומים כדי לסייע בידינו ברכישת ארבעת הכרכים של המפעל המונומנטלי הזה.

כָּכָה גַם הַקְטוֹר זָנַק מְנוּפֵף בְּחֶרְבוֹ הַמְחַדָּדִת.
וְגַם אֲכִילִס זָנַק מְלֵהֵט וְלִבּוֹ מְלֵא זַעַם,
עַל הַחֲזָה מְגוֹנֵן בְּמַגֵּן שֶׁהוּא מְלֹאכֶת מַחְשָׁבֶת
וְעַל רֵאשׁוֹ הַקְסָדָה מְזַהֵרָה מְרַבֶּעֶת קַרְנִים
וּמְסַבִּיבָה רַעַמַת שְׁעָרוֹת זְהוּבוֹת מִתְנוּפֶפֶת,
הַרְעָמָה שְׁאוֹתָהּ בְּמִיחָד יָד הַפִּיסְטוֹס הַתְקִינָה.
וּכְמוֹ הַסְפָּרוֹס, כּוֹכֵב הַמְזַהֵר וּמְהַלֵּךְ בְּרַקִּיעַ,
בֵּין מְזֻלוֹת הוּא מְבַהֵיק וּמְאִיר חֲשָׁכְתוֹ שֶׁל הַלֵּילָה,
אֶת חֲנִיתוֹ הַבוֹהֶקֶת עָרְסֵל בִּימִינוֹ כִּף אֲכִילִס
וּבְעוֹד רַעַה הוּא זוֹמֵם וְחוֹרֵשׁ בְּלִבּוֹ שֵׁם עַל הַקְטוֹר
הָאֱלֹהִי, הַתְּלַבֵּט וְחָשַׁב לוֹ הֵיכָן טוֹב לְפָצַע
אֶת גּוּף אוֹיְבוֹ הַנָּאֵה, אֵךְ כְּלוֹ הֵן עָטוּף הִיָּה בְרוֹנְזָה,
כִּי אֶת לְבוּשׁ הַשְּׂרִיזוֹן שֶׁעָלָיו הוּא שָׁלַל מִפְטְרוֹקְלוֹס
כְּשֶׁהִמִּיתוֹ, אֵךְ נוֹתֵר הַצְּנֹאֵר עוֹד חָשׁוּף וּפְגִיעַ
בְּחִבּוּרוֹ אֶל הַשָּׁכֵם, בְּמִקּוֹם מְשַׁכֵּן עֲצָם הַבְּרִיחַ,
חִישׁ, הַנִּפְגָּע שֵׁם יָמוּת; וּלְשֵׁם חֲנִיתוֹ שֶׁל אֲכִילִס,
בְּהַתְנַפְּלוֹ, נִנְעָצָה וְחָלַף אֶז הַחַד עַד לְעַרְףָּה,
אֵךְ הַחֲנִית הַכְּבֹדָה אֶל גְּרוֹנוֹ לֹא חָדְרָה לְמֵלֵא אַרְףָּה,
עוֹד לְדַבֵּר וּלְהַשִּׁיב הוּא הִיָּה מְסַגֵּל בְּרוֹב קָשִׁי.
אַרְצָה נָפַל; סַח אֲכִילִס, זֶה הָאֱלֹהִי, דְּבַרִי רַהֵב: